

LVS
SV
Brussel

Jaargang 47,
Mei 2020

BLAUW
ZUUR

Inhoud

3 Vov Praesidis

4 Editoriaal

5 Wat na Corona

7 Op weg naar supervisie

9 #ProtestAtHome

11 Leven in tijden van Corona

13 Humanistische houvasten

15 Begin van het einde van federaal politiek België?

17 Het Klassiek Liberalisme is Dood

19 Zachte heelmeester én stikende wonden

21 Autoritair zwijgen

23 Bestuur LVS Brussel 2019-2020

25 Ereleden

28 Liberaal Archief

30 Sfeerbeelden en Jaarcompilatie

Vox Praesidis

Kort maar krachtig - Het werkingsjaar zit er wederom zo goed als op. Het eind van dit boeiend jaar brak sneller aan dan geanticipeerd. Covid-19 stelde mensen in staat om naar de bank te gaan als een overvaller, gaspakken werden de mode en 'social distancing' werd de norm.

Desondanks deze vroegtijdige beëindiging van onze normale werking pakten we dit academiejaar weer uit met een ambitieuze kalender gevuld met zowel politieke en studentikoze activiteiten. We begonnen het academiejaar met een openingsdebat dat de nodige controverse opriep. We hadden een volle aula en een levendig debat. Als Brusselse afdeling mag de mooie stad dat aan onze voeten ligt ons niet ontgaan. Zodoende trokken we er af en toe op uit met een kroegentocht. De ideale gelegenheid om ons bestuur en de stad te leren kennen. Traditioneel organiseerde we ons galabal in november. Deze vond plaats in kasteel het Gravenhof met verscheidene huidige-, oud leden en sympathisanten. Evenzeer ook interne debatten, politieke comités en discussies met andere ideologische stromingen waren van significantie.

Ook was dit het jaar waarin voorstanders van de Catalaanse onafhankelijkheid protesteerden na de uitspraak in 'juicio del procés' of liever de rechtszaak tegen de leiders van het Catalaanse onafhankelijkheidsproces. Naar aanleiding hiervan hadden wij een lezing voorzien met niemand minder dan Carles Puigdemont om ons in deze problematiek verder wegwijs te maken. Naderhand dit evenement aangekondigd werd vernomen we dat wegens de coronamaatregelen alles moest opgeschort worden. Hieronder vielen onder meer "Bierproeven met Sven Gatz" en "Koen Geens: Een toekomst voor ons land".

Alle andere activiteiten die we dit jaar hebben zien passeren heb ik nog niet eens behandeld. Ik kijk graag terug op dit jaar waar we met het volledige bestuur trots op mogen zijn. Ondanks dit alles heeft deze pandemie de interne werking in LVSV Brussel niet stilgelegd. Wij blijven de waarden van het liberalisme vol trots uitdragen op zowel de campus als in de rest van onze samenleving. Bij deze presenteer ik nu vol trots een nieuwe editie van ons geliefkoosde blad Blauwzuur.

EMERICK ASMUS

Voorzitter LVSV Brussel 2019-2020

Kemmelstraat 60, 8956 KEMMEL

Editoriaal

Als een storm in een glas water, zo zagen we allen van hieruit het coronavirus in China. Het leek maar een ver-van-ons-bed-show zoals het Zikavirus in Zuid-Amerika of Ebola in Afrika. Nu zitten we hier schoon thuis in een quarantaine die onze hele samenleving dooreenschudt. We hebben ook mogen kennismaken met de toiletpapierhysterie en twee soorten quarantainekapsels: ofwel millimeterhaar ofwel vogelnesten vanwege de schrik voor de allesvernietigende tondeuse.

In deze tijden waarin onze helden in het wit gekleed gaan om de gezondheidszorg aan de praat te houden lijkt het schrijven maar iets dat maar eerder nutteloos zou zijn. Niets is minder waar, het is juist in tijden van crisissen als deze dat er meer aandacht is voor het geschrevene. Mensen hebben meer tijd om te schrijven en te lezen, dat spreekt voor zich, maar nu snakt men ook meer naar verandering van het systeem en daardoor floreert de opiniemaker die evolutie of zelfs revolutie predikt. De eerder matigen van woord worden dan al snel over het hoofd gezien en de geschiedenisboeken zullen hen dan ook makkelijker vergeten, wat wel een spijtige zaak is.

Het leven in quarantaine is als een lach en een traan. De absurditeit en abruptheid van de situatie zet aan het denken, er is tijd te over om rustig aan te doen en te herbronnen. Maar de eenzaamheid of het botsen van verschillende karakters in een huishouden maken alles achter gesloten deuren moeilijker, uiteindelijk zal de mens wel terug uit zijn schulp mogen kruipen. De mensheid kent een ongelooflijke veerkracht en zal nu weer terug zoals het altijd heeft gedaan uit de crisis breken.

Afleiding en de focus leggen op wat je graag doet zijn de beste medicijnen tegen verveling of erger. Zo is lezen nu bijvoorbeeld heilzamer dan eender welk prototype van een vaccin van het Coronavirus. Of het nu de groepsimmunitet of de quarantaine is die ons moet helpen tegen een pandemie, het is een gezonde mentaliteit die ons boven water houdt.

Nog veel leesplezier

LIEVEN VAN DE KEERE
Hoofdredacteur

De teksten hier geschreven in Blauwzuur zijn in se niet de meningen van LVS Brussel. Iedere auteur pent de eigen mening neer, tenzij anders vermeld.

Wat na corona?

De quarantaine archipel

Terwijl ik dit schrijf dames en heren, zit ik in mijn kot.

Zo nu ik met dit deugdelijke signaal net als de rest van de wereld heb verkondigd hoezeer ik help door thuis te blijven en netflix te kijken, kan ik eindelijk beginnen aan dit stuk over wat de effecten van deze crisis nu effectief op mijn generatie kunnen zijn... of toch wat ik denk dat ze kunnen zijn gezien ik ook maar een observant ben.

We zitten nu al meer dan een maand in de corona crisis, er zijn talloze mensen gestorven, heel het sociale leven ligt plat en mensen moeten thuis blijven om de verspreiding van dit virus tegen te gaan. ondanks alle moeite die wordt gedaan om de situatie zo dragelijk mogelijk te maken zoals melige drone beelden van blijde mensen in hun tuin op het vtm nieuws, handjes geklap voor de zorg en gratis pornhub premium, moet ik constateren dat dit een miserabele situatie is voor heel veel mensen.

Ik daarbij gerekend.

In de wijze woorden van Sir Winston Churchill: never let a good crisis go to waste. Dus even alle negativiteit terzijde, er zijn zo van die zaken waar een mens zich wel mee kan bezighouden in zulke tijden. En omdat de hele dag online lessen volgen geen aangename manier is om iets op te steken, probeer ik deze interessante oefening te maken: hoe gaat ons dagdagelijks leven, onze sociale interactie zelfs onze maatschappij in zijn geheel getekend zijn wanneer deze

covid crisis verleden tijd is?

Als student Politieke en sociale wetenschappen kan ik niet anders dan opmerken dat deze globale crisis, gepaard met de strenge maatregelen opgelegd door de overheid, de verwachte economische terugval die volgens sommigen de zwaarste zal zijn sinds de grote depressie van de jaren 30 misschien wel een onomkeerbaar effect gaan hebben op onze maatschappij en vooral hoe onze generatie in die maatschappij met elkaar samenleeft.

Allemaal collectief in ons kot?

Een zaak die moet geconstateerd worden is hoezeer deze crisis mensen heeft in speltempo heeft gecollectiviseerd. Een mooi voorbeeld zijn de reacties op lockdownparties en mensen die nog snel even in Nederland op restaurant gingen, "onverantwoord" en vooral "egoïstisch". Wat je er persoonlijk ook van denkt, het kan niet ontkend worden dat er niet ontzettend veel voor nodig is om het grote publiek in tijden van crisis tot zware maatregelen ten dwingen in de naam van het collectieve belang. Hoe gemakkelijk en snel we op ons instinct van kuddedieren terugvallen zodra de zaken niet zijn zoals ze normaal zijn. is op zijn minst fascinerend. Of we allemaal nu socialisten zijn geworden, om Conner Rousseaux te parafraseren, lijkt me toch wel wat overdreven. Het grotendeels probleemloos opvolgen van deze maatregelen toont dat we ons als maatschappij kunnen aanpassen naar een crisis en even onze persoonlijke belangen opzij kunnen zetten voor het bestrijden van dit virus, wat natuurlijk in ieders belang is. Een vraag is echter wel:

Wat komt hierna?

Politieke commentaar over de aanpak van de crisis? Zeker. En terecht. Het is ten eerste allerm minst gênant hoe we zelfs in het bestrijden van een globale crisis, de grootste sinds WO2 nog steeds niet tot een consensus kunnen komen over een federale regering. En dus genoodzaakt zijn een minderheidsregering volmacht geven. Hetgeen allerm minst positief is voor onze democratie en bij uitbreiding de politieke stabiliteit van dit land. Ook de respons van supra nationale organisaties als de EU en de WHO waren allerm minst daadkrachtig, kwamen traag op gang en waren om het gunstig te stellen onduidelijk. Gezien president Trump enerzijds alle Amerikaanse financiële steun voor de WHO heeft teruggetrokken. En anderzijds de Europese lidstaten met namen Italië en Spanje deze crisis zelf grotendeels moeten bestrijden, is da kans reëel dat de politieke legitimiteit van deze organisaties (verder) in vraag komt te staan naar de toekomst toe. Hetgeen gezien de financiële recessie die eraan zit te komen een verder destabiliserende factor kan zijn. En wat is de rol van China in al dit? Zullen de Chinezen verantwoordelijk worden gehouden voor deze crisis? Of zullen zij nog een grotere rol spelen in de hieropvolgende economische terugval? Hetgeen allerm minst wenselijk zou zijn voor de westerse wereld in zijn geheel.

Of word dit een tijdperk van nieuwe opportuniteiten? Zullen we aan de hand van al deze ellende structurele problemen in onze maatschappij kunnen identificeren en oplossen? De roaring twenties zijn alleszins begonnen en alle mogelijkheden liggen nog open. Als politiek en sociaal wetenschapper in spé zullen de maatschappelijke veranderingen op zijn minst interessant zijn op te volgen. Hopelijk niet meer vanuit mijn kot welliswaar.

MATTHIAS LORIES

Aspirant-bestuurslid

Op weg naar supervisie

Vandaag de dag zien we overal naast de autoweg camera's opduiken. Gedachteloos krijgen we er allemaal mee te maken en meent men dat het om nieuwe flitscamera's gaat. Echter zijn het merendeels de zogenaamde ANPR-camera's. ANPR staat voor Automatic Number Plate Recognition. De slimme camera's vertonen zich als maar frequenter, niettemin zijn die tot meer in staat dan gewoonweg nummerplaten herkennen.

Hoe gaan de ANPR-camera's tewerk? De camera's herkennen de nummerplaat van een voertuig aan de hand van optische leesapparatuur en koppelt deze informatie aan een lijst met nummerplaten waar potentieel iets mee aan de hand is. Dit kan gaan van een automobilist die zijn verkeersbelastingen niet betaald tot een onverzekerde wagen. Wanneer een geseinde plaat overeenstemt met gegevens uit een databank kunnen politiediensten dat ogenblikkelijk opvolgen. Buiten de federale politie kunnen ook lokale politiezones de camera's plaatsten. Oorspronkelijk werden ze ingezet tegen de grenscriminaliteit, tegenwoordig in de strijd tegen terrorisme en criminaliteit in zijn geheel. Dit wordt althans beweerd.

Voor uw veiligheid, en onze nieuwsgierigheid

De camerasystemen communiceren via een netwerk dat zich over het volledige land uitstrekt. Een foto wordt genomen van het gehele voertuig. Inzittenden van de wagen zijn bijgevolg ook zichtbaar op deze momentopnames. Geavanceerde software kan ontwikkeld worden om dit soort van systeem verder op een ongeschikte manier te benutten. Gezichtsherkenning is een van de applicaties die op dit type camera tot stand kan worden gebracht. Zo zal van elk voertuig elke kilometer kunnen gevolgd worden, het pad van ieder individu gevormd worden en een compleet netwerk van ons doen en gaan geregistreerd staan.

Op dit moment kunnen de door de camera's verzamelde gegevens worden opgenomen en bewaard voor een duur van maximum 1 jaar, behalve als er een andere termijn voorzien is in de wet op het politieambt, in het deel betreffende het gegevensbeheer (bijvoorbeeld als deze gegevens zijn opgenomen in de Algemene Nationale Gegevensbank). Ondanks dat de gegevens niet bewaard blijven voor een onbeperkt lange periode is er genoeg data om mee aan de slag te gaan. Het gevaar dat hackers met verkeerde doeleinden kunnen inbreken op deze infrastructuur mag ons zeker niet voorbijgaan.

Er zijn verscheidene ontwikkelingen aan de gang die erop wijzen dat de overheid een verdoken inmenging kan hebben op het privéleven van zijn burgers. Geen onrealistische gedachte dat in de toekomst deze gehele infrastructuur van ANPR-camera's gebruikt kan worden voor geavanceerde surveillancedoeleinden. Dankzij de weg, op weg naar een supervisie.

EMERICK ASMUS
Voorzitter

#ProtestAtHome

Pandemie maar Pools parlement vindt tijd in de agenda voor de stemming van twee wel erg controversiële wetsvoorstellen. Op 15 april 2020 heeft het Pools parlement gestemd over twee wetsontwerpen waarvan geweten is dat de Poolse bevolking er sterk over verdeeld is. De wetsvoorstellen betreffen een verdere beperking van het recht op abortus en het strafbaar stellen van seksuele voorlichting.

Abortus is een thema dat al meerdere malen in Polen stof heeft doen opwaaien. Zo werd in 2016 door massaal protest een wetsvoorstel tegengehouden dat een totale ban op abortus zou plaatsen. Het recent gestemde wetsvoorstel werd geïntroduceerd in maart 2018 en schrapte het recht op abortus bij onomkeerbare schade aan de foetus. Enkel het geval van verkrachting of ernstig gevaar voor de gezondheid van de moeder blijven nog over als wettelijke grond voor beëindiging van een zwangerschap.

Het tweede wetsvoorstel, dat seksuele voorlichting op scholen strafbaar zou stellen, werd reeds goedgekeurd in het parlement in een eerste lezing in oktober 2019 maar moest nog worden bevestigd door het nieuw verkozen parlement. Individuen en organisaties die seksuele opvoeding voorzien of informatie verstrekken over seksuele gezondheid en rechten, zoals leerkrachten, auteurs en gezondheidswerkers, vrezen dat zij door het wetsvoorstel zouden kunnen worden veroordeeld voor het doen van hun job.

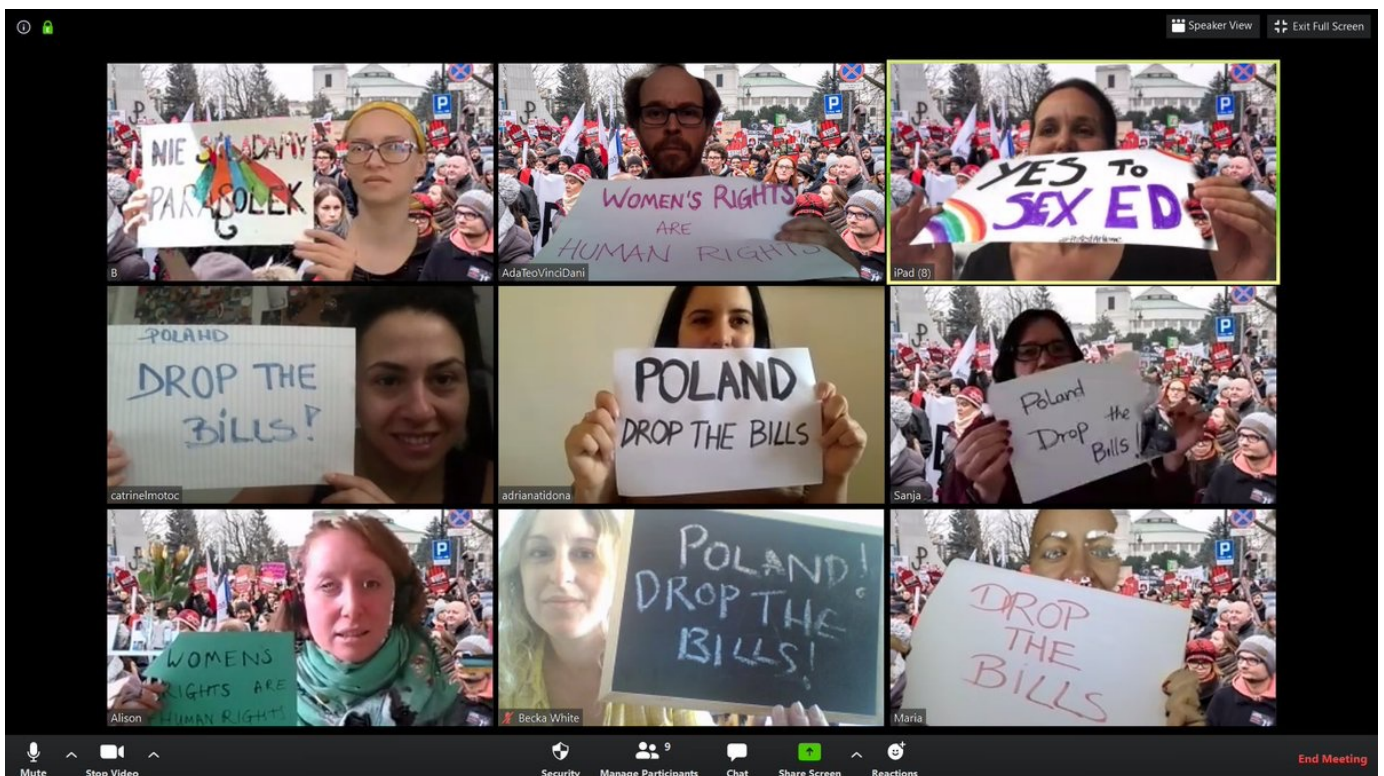
‘Terwijl miljoenen Polen zich zorgen maken over hun gezondheid en financiële veiligheid, ontketent gekke Kaczynski, hand in hand met zijn parlementaire meerderheid, opnieuw de hel voor vrouwen’
(presidentskandidaat Robert Biedron)

De stemming van deze wetsvoorstellen valt op een moment dat de oppositie aan huis gekluisterd is door coronamaatregelen. Massale protesten zoals in 2016 waren onmogelijk, maar waar een wil is, is een weg. Door de menselijke vindingrijkheid en dankzij het internet is de oppositie erin geslaagd om haar stem te laten horen. Zo werden er spandoeken en vlaggen opgehangen op balkons en omhooggehouden in de rijen aan de ingang van de supermarkten. Anderen blokkeerden dan weer met hun auto een van de belangrijkste verkeersknooppunten in het centrum van Warschau en online onstond er #ProtestAtHome waarmee duizenden hun protest uitten tegen de wetsontwerpen. Het protest is gehoord geweest en beide wetsvoorstellen zijn voor nu tegengehouden in het parlement. Inderdaad ‘voor nu’ want de wetsvoorstellen zijn nog doorgestuurd naar subcommissies die zich er verder over zullen buigen.

Het afschaffen van het recht op abortus vermindert noch elimineert de behoefte van vrouwen om abortus uit te voeren, het drijft hen enkel om te zoeken naar andere opties. Opties waarmee ze hun leven en gezondheid riskeren. Seksuele voorlichting is dan weer cruciaal om jonge mensen te helpen bij zaken als seks met wederzijdse toestemming, voorbehoedsmiddelen en het voorkomen van seksueel overdraagbare aandoeningen. In deze wetsvoorstellen staat centraal: vrijheid, gezondheid en educatie. Het Pools parlement heeft besloten om nu te stemmen over zo'n fundamentele thema's. Nu op dit moment dat de mogelijkheid tot het uitoefenen van de vrije meningsuiting wordt ingeperkt omwille van de gezondheid. Nu op dit moment waarop de wereldpers in de ban is van de pandemie die ons allen tijstert.

LAURA DE GRAEF
Activiteitenverantwoordelijke

Leven in tijden van Corona

De Coronacrisis. Op het moment dat ik dit artikel schrijf, herkent mijn spellingscorrector dit woord nog niet. Het doet mij nostalgisch terugdenken aan een andere tijd. Simpele dagen, precies in een ver verleden. Nochtans, elke keer dat ik om me heen kijk is er bijna niets anders. Het enige dat verandert is zijn wij.

Het is een feit dat de coronacrisis een enorme impact op onze samenleving heeft en zal hebben. Deze maanden zullen het verdere verloop van ons leven, alsook het leven van onze kinderen, onze kleinkinderen en verdere generaties bepalen. De geschiedenis zal terugkijken op deze tijd. Wat de boeken zullen schrijven over deze tijd is onmogelijk te zeggen op dit moment. Maar één ding is zeker: hoe dan ook zullen we deze crisis overwinnen en de mensheid zal wederom als grote overwinnaar herinnerd worden. De enige vraag die ik mij dan stel is wat we onderweg zullen verliezen.

Momenteel wordt de welvaartsmaatschappij, waar we de laatste decennia aan gewerkt hebben, op de proef gesteld. Er is op deze korte tijd een maatschappelijk overlevingsinstinct ontstaan dat elke actie die we nemen in vraag stelt. We kunnen er ook niet onderuit, overall waar we kijken, alles wat we horen, op elk moment worden we met onze neus op de feiten gedrukt. Het maatschappelijke overlevingsinstinct heeft onze welvaartstaat omgevormd tot een Orwelliaanse maatschappij.

Het is te simpel om te zeggen dat wij als mensen ons bestaan te danken hebben aan ons overlevingsinstinct. Het is zo dat het overlevingsinstinct aan de basis ligt van meeste evolutie, maar dat

onderscheidt ons niet van al het leven rondom ons. Van dieren tot zelfs de simpelste insecten en planten. Alles leeft en draait rond overlevingsinstinct. Wat ons uniek maakt is juist alles behalve het overlevingsinstinct. We zijn sociale hedonisten.

Momenteel laat de staat haar ware kleuren zien. Onder het mom van maatschappelijk overlevingsinstinct zet ze elke dag een stap dicht naar de dystopische politiestaat waar George Orwell ons 70 jaar geleden al voor waarschuwde. In het boek 1984 stelde Orwell een wereld voor zonder persoonlijke vrijheid. Zijn oorspronkelijke titel was dan ook 'The last man in Europe' als een huldebetuiging aan het enige dat de mens van zijn omgeving onderscheidt: de vrijheid van het denken. 1984 is een politiek statement. Het is geen profetische verklaring van een dystopische toekomst, maar een simpele waarschuwing voor de mensheid.

We horen de laatste dagen vaak van menselijk te zijn door iets niet menselijk te doen. Dit is gewoon fout. Wij hebben eeuwen zitten strijden voor ons welzijn. We hebben ingezet op mensenrechten, op een vrij leven voor eenieder. We hebben landen zoals Noord-Korea en groepen zoals ISIS gedemoniseerd omdat ze deze normen en waarden niet toepassen op hun onderdanen. Wat is de bedoeling van deze Coronacrisis te overleven als we daarbij onze menselijkheid verliezen. Je ziet de eerste stappen die gezet worden. Buren die elkaar verklikken, een politiemacht waartegen geen wet of regel het kan opnemen, allemaal voor het maatschappelijk overlevingsinstinct.

Waarom zouden we zo een crisis moeten overleven als we vervolgens niet meer zouden kunnen leven.

Leven is vergankelijk en dat is de schoonheid ervan. Wat we doen heeft betekenis. We leven samen en doen wat we graag doen. Elke actie heeft ten slotte een reactie. Maar het mooie is dat momenteel iedereen actie kan ondernemen, ongeacht de reactie. Dat is vrijheid, doen wat je wilt doen, leven zoals je wilt leven en niet zoals een staat het je oplegt. We zijn allemaal liberaal, laat het zo blijven.

MATHIEU VERHELST
Ondervoorzitter

Humanistische houvasten

Moeilijke tijden werken transcendente denkpatronen in de hand. Hoe gaan we daar als humanisten mee om?

Het coronavirus brengt bizarre tijden met zich mee. Sociale isolatie en onheilspellende nieuwsberichten maken van de prille lente een tafereel dat veraf staat van de vreugdevolle heropleving die het seizoen gebruikelijk met zich meebrengt. Een gebrek aan sociaal contact, de afwezigheid van een vast dagritme en een tekort aan bewegingsvrijheid plegen roofoverval op het mentaal welzijn van eenieder. De verspreiding van het virus brengt vele vragen met zich mee. Geraken we hier ooit nog uit? Hoe bescherm ik mezelf en mijn dierbaren? Wie is verantwoordelijk voor dit onheil?

De vele vraagtekens doen ons individuele denken zweven in een kennisvacuüm waar voortdurend wordt gehengeld naar mogelijke antwoorden. Het is precies deze onzekerheid die ons kwetsbaar maakt tegenover onjuiste - of op zijn minst twijfelachtig te noemen - denkpatronen. Onze hersenen zijn daarbij vooral geneigd geloof te hechten aan antwoorden die aan (één van deze) twee criteria voldoen:

Het antwoord moet zo duidelijk mogelijk zijn. Zwart of wit, alles behalve de vervloekte grijs tinten die ons alleen maar met meer twijfel achterlaten dan voorheen. Een gezonde dosis nuance is hierbij uit den boze, evenals het in twijfel trekken van bepaalde conclusies. De één ziet alle heil in het sluiten van de

grenzen, terwijl de ander er rotsvast van overtuigd is dat het naleven van religieuze voorschriften hem beschermt tegen iedere besmetting.

Het antwoord zal bovendien vaak beroep doen op transcendenten concepten. Ook hier zijn de voorbeelden talloos. Het virus wordt voorgesteld als een straf van god of van de planeet voor onze zondige en excessieve levensstijl. Conspiracy theories, de ene nog ongeloofwaardiger dan de andere, volgen elkaar in sneltempo op. Politici die de Vlaamse, Belgische of Europese volksgeest preken om deze crisis door te komen.

Het transcendent denken zonder kritische reflectie neemt in coronatijden aldus de bovenhand. De mens als individu verdwijnt meer dan ooit op de achtergrond. Hoe formuleren we daar als humanisten een antwoord op?

Laten we eerlijk zijn, weerwerk bieden op deze tendens blijkt vaak een lastige en tevergeefse opgave. Wie transcendent denkt en kritische overwegingen achterwege laat, beschikt namelijk over een aantal belangrijke retorische voordelen. "Altijd een antwoord klaar hebben" vormt er daar alvast één van. Waarom virussen, de dood of natuurrampen bestaan? Doemdenkers hebben er steevast een antwoord op. Hoe je ieder besmettingsrisico vermijdt? De zaligen van geest hebben altijd een waterdichte oplossing klaar.

Daartegen inbrengen dat er geen precieze reden bestaat waarom virussen ontstaan en er altijd een minieme kans op besmetting zal zijn, valt moeilijk. Ten eerste druist het in tegen wat we zo graag willen geloven. Ten tweede is het altijd gemakkelijker iemand van iets, weze het juist of fout, te overtuigen, dan van niets.

Het is voor een humanist - begrepen als iemand die de mens niet ondergeschikt maakt aan transcendenten concepten en kritische reflectie vooropstelt - lastig om in de huidige context niet in deze denkpatronen te vervallen. De transcendenten kunnen altijd terugvallen op een heilig boek of een denkbeeldige gemeenschap dat hun enige zekerheid biedt. Maar welke houvasten heeft de humanist?

De klassieke humanistische waarden - pluralisme, tolerantie, gelijkwaardigheid en ga zo maar door - lijken in dit verband op het eerste zicht een weinig passend antwoord te verschaffen. Als een gouden fiets zonder ketting: intrinsiek waardevol, maar we geraken er in de huidige context helaas niet ver mee.*

Veel meer dan een sluitend antwoord, slaagt het humanisme er vooral in ons een passende methode te verschaffen. De individuele zingeving is in het corona-tijdperk waardevoller dan ooit tevoren. De mens valt door het virus zowel fysiek als emotioneel op zichzelf terug, en heeft meer dan ooit zélf op zoek te gaan naar antwoorden. De tools? Rede, ethiek, vrij onderzoek... Niet even sexy als een complottheorie of godsconcept, maar ze hebben de voorbije eeuwen wel al hun

deugdelijkheid bewezen.

Op zichzelf terugvallen kan behoorlijk afschrikwekkend zijn voor wie dacht over alle antwoorden te beschikken. Daarbovenop nog eens erkennen dat er geen transcendenten zekerheden bestaan in het leven, lijkt al helemaal onmogelijk. Ver weg van deze existentiële angst en vertwijfeling kan het humanisme bovenal een grote opluchting zijn: de gedachte zelf een groot deel van ons leven in handen te hebben, minstens de zingeving ervan zelf in te kunnen vullen. Een individu dat de moeilijkste tijden overleeft, komt sterker te staan dan ooit tevoren.

Ni dieu, ni maitre - ook, en misschien vooral, wanneer het individu op de proef wordt gesteld.

CHRISTOPHE JANSSENS
Prosneior

* Alvorens sommige lezers niet aan de verleiding zouden kunnen weerstaan hieruit de verkeerde conclusies te trekken: andere levensbeschouwingen slagen er m.i. evenmin in sluitende antwoorden te verschaffen.

Begin van het einde van federaal politiek België?

De wereld staat in rep en roer. Het coronavirus teistert onze maatschappij en we leven in angst. Meer dan ooit zijn er signalen nodig van sterk leiderschap. De opkomst van het COVID19-virus heeft ook in België grote gevolgen. Hoe pakt politiek België dit aan opdat de bevolking niet zal lijden onder de gezondheids- en economische druk? Een volwaardige regering is een must, zonder is het moeilijk om een deftig beleid te voeren.

Naarmate het virus zich door België verspreidde, werd het alsmaar duidelijker dat België nood had aan een snel gevormde, sterke politieke regering. Het leek alsof elke politieke partij dit begrepen had, waardoor de onderhandelingen in vrij snel tempo evolueerden. Rousseau reikte de hand aan de twee grootste Belgische partijen om een regeringsakkoord te vormen. Een akkoord werd gevormd en België leek gered. Eindelijk een volwaardige regering...

17 maart 2020. Een telefoontje van Magnette en Bouchez, een nacht vol onderhandelingen en een triomfantelijke foto van de liberale partijvoorzitters... tot daar de gedachte van een volwaardige regering met zowel de PS als de N-VA... Een minderheidsregering wordt gevormd... een regering die bovendien over bijzondere volmachten beschikt voor een periode van zes maanden... Grondwettelijk kan dit, verschillende waarden terzijde, doch primeren hierbij heel wat nadelen... Het toont aan hoe zwak België er politiek gezien wel niet aan toe is. Als de politieke partijen in tijden van een crisis hun meningsverschillen niet door de vingers kunnen zien en samenwerken, wanneer dan wel?

België is een democratie, dat wil zeggen dat de legitimiteit van de overheid steunt op de wil van het volk. Daarnaast speelt de scheiding der machten een belangrijke rol. Beide principes worden echter niet helemaal nageleefd. Enerzijds wordt de regering gevormd uit slechts drie partijen. Deze partijen vertegenwoordigen samen slechts een kwart van de Belgische bevolking. Anderzijds wordt de scheiding der machten onderuitgehaald door de reeds vermelde volmachtenwetten. In deze volmachtenwetten krijgt de regering een soort carte blanche omtrent de coronamaatregelen. De twee grootste gevolgen hiervan zijn: het verlies van de voorafgaande parlementaire controle en het verlies van de adviserende bevoegdheid van de Raad van State. Deze toegekende volmachten hebben geen enkele toegevoegde waarde! De eerste coronamaatregelen werden namelijk getroffen zonder deze bijzondere machten. Waarom dienden die volmachten dan gestemd te worden? Men mag er toch vanuit gaan dat parlementsleden in deze tijden hun uiterste best zullen doen om de voorafgaande controle tijdig te volbrengen.

Ondertussen heeft de minderheidsregering al het vertrouwen verkregen van een groot deel van het parlement. Dit kan tot gevolg hebben dat deze regering bestuurt tot 2024. Waarom was de vertrouwensstemming nodig, wetende dat de volmachtenwetten reeds verleend waren?

De beslissing om met een minderheidsregering te regeren tijdens de coronacrisis is een overbodige oplossing, wetende dat er al een akkoord was tussen de N-VA, de PS en verschillende andere Vlaamse partijen tot het vormen van een meerderheidsregering, zonder de liberalen weliswaar. Volgende 2 opties lijken mij opportuun: ofwel een nieuwe meerderheidsregering, ofwel de verderzetting van de regering in lopende zaken.

Magnette, MR en Open VLD haalden de mogelijkheid tot een volwaardige regering onderuit. Reden: het bestuur naar zich toetrekken en angst voor een eventueel succesvol verhaal van de N-VA? Het resultaat is een wankelende minderheidsregering, die als een 'tous ensemble' hoort te dienen. Niets is minder waar, want het politieke landschap is nog meer verdeeld dan ooit.

De kans om een volwaardige regering te vormen was er, maar is verloren gegaan door de machtslust van bepaalde partijen. Een tijdelijke opschorting van de formatie was perfect verdedigbaar, maar een minderheidsregering starten, gesteund op de verkiezingen van 2014, is onverantwoord. Kamervoorzitter Dewael was slim genoeg om hier een vertrouwensstemming aan te verbinden, waardoor er een kans is dat we tot 2024 vastzitten aan deze minderheidsregering. Wie weet treden er binnen een half jaar andere politieke partijen toe, maar zolang de minderheidsregering gesteund wordt, zal die ook blijven bestaan. Het duidt opnieuw aan hoe gebroken ons systeem is en dat we dit best veranderen. Zowel de MR, als de Open VLD hadden zich moeten neerleggen bij de volwaardige regering die was gevormd. Al was het met tegenzin, in een tijd van crisis is er geen tijd om machtsspelletjes te spelen. Als liberale partijen, en

eigenlijk elke partij, hoor je het welzijn van de burger voor ogen te houden. Dit betekent niet altijd aan de macht zijn, het nastreven van een fatsoenlijke samenleving is het allerbelangrijkste. Het volk heeft nu meer dan ooit nood aan sterke politieke partijen die hun ideologieën aan de kant kunnen zetten, zodat samenwerken om de crisis tot een "zo goed mogelijk" einde te brengen mogelijk is. Zelfs dit kan niet. Ik vind het beschamend om als liberaal in een samenleving te leven waar liberale partijen zich als een stelletje machtsbeluste egoïsten profileren. Zo hoort onze ideologie niet gepercipieerd te worden, integendeel.

Het zou me niet verwonderen, mochten de N-VA en het Vlaams Belang in 2024 de grootste Vlaamse politieke partijen worden. Hun visie over België is duidelijk. Ofwel een confederaal België ofwel een onafhankelijk Vlaanderen. Partijen zoals de Open VLD, die beweren dat ze één land en één regering willen, hadden misschien beter nagedacht over wat de gevolgen van hun daden zouden zijn. Het moment om België politiek terug sterker te maken is verstreken, en dat allemaal omdat ze de "held" wilden uithangen en het heft in eigen handen wilden nemen.

AXELLE BOSSUYT
PR

Het Klassiek Liberalisme is Dood

In de woorden van Stephen Fry : " Het klassiek Liberalisme is dood" (Convery 2018). Het Klassiek Liberalisme dat ooit het fundament vormde voor grondwetten en samenlevingen is vandaag de dag zo goed als dood. Hoewel het een overdreven stelling is, valt het mij op dat het Klassiek Liberalisme in België met dank aan het amateurisme van haar vertegenwoordigers niet in goeie gezondheid verkeert. De "Passe-Partout" politiek die vandaag heerst bij zowel de Franstalige als Nederlandstalige Liberale partijen van ons land schrikt mensen af. De Belgische Liberale familie is sinds de laatste 10 jaar niets meer dan een fantasmagorie geworden. Ze projecteert voor een bepaalde duur haar ideeën, toch verdwijnen haar standpunten in grote wolken alsof ze nooit bestaan hebben.

In de hoop om coalitiepartner te worden, zijn de liberalen het afgeleerd hoe ze een bestuur partij moeten zijn. Niet alleen dat, de eenheid binnen de liberale familie is aan het breken. De glorie jaren van Verhofstadt & Co zijn enkel en alleen herinneringen die bij de meeste mensen stilletjes aan, aan het aftaaien zijn. De onenigheid is niet de enige katalysator, ook de onduidelijkheid is medeschuldig voor de slechte omstandigheden van het klassiek liberalisme en haat Belgische vertegenwoordigers. Door amateuristische fouten en de hebzucht om koste wat kost te regeren is de oudste partijfamilie van het land aan het lijden. Er heerst een sterke melancholie naar het verleden en een onrustigheid voor de toekomst.

De consequenties van dat beleid zijn ook te vinden op het belangrijkste toneel van de Belgische politiek, namelijk het federaal niveau. Waar de "blauwe" keer op keer, ideeën voorbrengen die dan oftewel geen daadkracht bezitten of niet gedragen worden door de coalitiepartners. Er is nood aan een sterke partijtop, die niet enkel kennis van het woord bezit, maar ook de kennis van materie onder de knie heeft. De talloze gevallen van mensen die het goed kunnen verkopen, maar bij de daad afzakken zijn niet onbekend binnen de liberale familie.

De nieuwe partijtop moet ook de brug tussen de Nederlandstalige en Franstalige liberalen aan haar fundamenteën sterker maken. De fundamenteën moeten sterk genoeg zijn om tegen de totalitaire, populistische en separatistische tendens van de 21ste eeuw in te gaan.

De Liberalen van ons land staan op de schouders van grote reuzen als Willy De Clercq, Omer Vanaudenhove, Charles Poswick en talloze andere. Die ons leerde om bruggen te bouwen en muren te slopen, muren die zo goed als denkbeeldig zijn en niets meer opleveren dan onnuttige verdeeldheid binnen de bevolking. Het is tijd voor standvastigheid en niet voor een "passe-partout" politiek. Waar we als opportunist, bij een verschillend publiek de jas omdraaien.

Omdat het met onwillige honden slecht is om hazen vangen te vangen, is het cruciaal dat als je brug bouwt, je in eerste instantie de gebroken fundamenteën vervangt. De "Passe-

Partout” politiek van sommige leden van onze partij is daar een perfect voorbeeld van. In ruil moet er plaats gemaakt worden voor standvastige lijdens. Standvastigheid betekent niet dogmatisch omgaan met de principes van de reuzen op wiens schouders we staan. Standvastigheid betekent sterk in je schoenen staan. Standvastigheid betekent durven opkomen, al is het tegen de partij met de meeste stemmen of het meeste geld. Een voorbeeld daarvan is het communautaire: De overgrote meerderheid van onze leden, willen een sterker België (Wauters,2013). Het is dan de plicht van de top om dat ook te realiseren, hand in hand met de partijen die dat ook willen.

Het populisme dat doorheen de coronacrisis haar incompetentie, keer op keer bewezen heeft kan bezwijken aan haar onbekwaamheid. Dat alleen als de liberale die kans nemen. Het populisme kan alleen gedagvaard worden met liberale principes, zoals vrijheid, gelijkheid en begrip. De vraag is nu, hoe willen we verder gaan? Als een verdeelde partijfamilie, die zich laat opbreken door hoofdzondes als hebzucht of luiheid? Of als een als een sterke partijfamilie, die zich laat kenmerken door het principe dat eendracht macht maakt?

Ik pleit niet voor een apotheose van de liberale partij, ook niet voor een dogmatische partij die enkel de klassiek liberale principes draagt. Ik pleit voor een sterke liberale partij die haar ideologie weerspiegelt op haar beleid. Juist omdat er in iedereen een liberaal zit, bij sommige zit het dieper dan bij de anderen. Maar ik ben ervan overtuigd dat iedereen een liberaal is. Om de liberaal uit de mensen te halen is er nood aan geduld en doorzettingsvermogen. Enkel zo kunnen we onze leden de kans geven om meer te verwachten van de politiek. Enkel zo kunnen we onze leden de kans geven om een fiere liberaal te zijn. Wellicht zonder het chauvinisme en protectionisme, dat dag na dag de norm begint te worden.

AKBAR ALI AKRAM

Zachte heelmeeesters én stinkende wonden

Vooreerst zou ik willen benadrukken dat mijn diepste respect uitgaat naar al het zorgpersoneel,, wetenschappers, innoverende ondernemers en andere mensen die betrokken zijn in deze strijd tegenover COVID-19. Toch ligt er, als kritisch student én liberaal in hart en nieren, iets op mijn lever.

Ziektebeeld

De afgelopen weken hadden iets weg van een Houellebecqiaanse malaise. Een ziektebeeld dat gekenmerkt werd door een economie die acuut haar adem verloor. Ziekenhuizen en woonzorgcentra die roeiden met de riemen, die veel eerder geleverd hadden kunnen zijn. Maar ook parlementaire assemblees die ruilden voor online communicatieplatformen. Twitter en haar (pseudo?) intellectueel cliënteel bleef echter wel werken zoals gewoonlijk. Er zijn nog zekerheden, zelfs tijdens een pandemie.

Diagnose en doorverwijzing

Indien een patiënt te kampen krijgt met symptomen van een ziekte gaat hij normaliter ten rade bij een arts. Deze arts zal dan conform zijn expertise beslissen of een (medicinale) behandeling noodzakelijk is. Indien de arts het noodzakelijk acht om een specifieke second opinion in te schakelen, verwijst hij de patiënt door naar een arts-specialist. Door deze evidenties in de geneeskunde, kan de patiënt steeds vertrouwen op legitiem advies. Echter is de politieke wetenschap geen geneeskunde.

Waar medische coöperatie snel en daadkrachtig optrad de laatste weken, kaatsten bevoegde politici vaak de bal door naar een doel ver buiten hun eigen

beleidsdomein verwijderd. Maar laat dit soort paniekvoetbal u niet onttrekken aan dat hogere beleidsniveau. Het beleidsniveau wat voorstanders zien als de Champions League van onze politiek. Critici schetsen het dan weer als een gulle 'fin de carrière' voor oude coaches met bewezen diensten.

Behandeling

Net zoals de Verenigde Staten, Australië en Japan vaardigde de Europese Centrale Bank reeds steunmaatregelen uit. Zo ontvouwde het, na noodoverleg, een extra opkoopprogramma van obligaties ter waarde van 750 miljard euro. Helaas werd dit medicijn weinig betrouwbaar geacht door de Europese beurzen én ook noodlijdende patiënten zoals Italië, Spanje, Griekenland en Frankrijk vroegen om verdere stappen. Zo zouden "Eurobonds" een remedie moeten bieden. Dit zijn obligaties waarvan de invoering is voorgesteld in het kader van de Europese staatsschuldencrisis, en die als voornaamste kenmerk zouden hebben dat ze zouden worden uitgegeven voor gezamenlijke rekening van de landen van de eurozone.

Complicaties

Samengevat zou men dus kunnen stellen dat de insteek van deze maatregel is om de nieuwe schulden van alle landen in de eurozone te bundelen. Deze schulden zouden vervolgens gedekt worden door obligaties, uitgegeven door de ECB. Het rentepercentage wordt bepaald door het gemiddelde van alle 'nieuwe' schulden in de eurozone. En daar wringt, voor landen zoals Nederland, net het schoentje. De gemiddelde Europese staatsschuld ligt immers hoger dan de staatsschuld van Nederland, Polen, Duitsland, Zweden en ga zo maar door. Het zal door Eurobonds dus voor hen duurder worden om hun staatsschuld te financieren en voor Zuid-Europa net veel goedkoper. Niet onbelangrijk is dat in veel van deze landen reeds een eurosceptisch sentiment leeft. Het spreekt dan ook voor zich dat door hen ondirect de schulden te laten betalen voor de slechte leerlingen van de klas, dit sentiment niet zal verminderen.

Autoritair zwijgen

Het zijn wereldwondere tijden waarin we ons bevinden. De wereld is in rep en roer vanwege een oncontroleerbaar virus en in België zijn we weer goed op weg om het record naar elkaar koekeloeren tijdens regeringsonderhandelingen te verbreken. We kunnen niet eens een volwaardige regering bijeenbrengen maar er moet toch weer druk over de toekomst van het land worden gespeculeerd alsof het klei is die je simpelweg naar eigen goeddunken kan boetsen. Over de eigen gezondheidszorg kan je nog zoveel bakkeleien als je wil, maar zolang de oorzaken van een pandemie kunnen niet worden vermeden of er op zijn minst internationaal beter wordt gecommuniceerd kan je moeilijk met een goed gevoel de toekomst ingaan.

Als kleine natiestaat kan je weinig doen tegen de grote uitdagingen van de toekomst. En ook de EU krijgt het lastig. Recent nog zou China diplomatieke druk op de EU hebben uitgeoefend om beter uit een rapport rond de aanpak van het virus te komen. Als we aan dit soort praktijken zouden toegeven creëren we een gevaarlijk precedent. De EU zou dan meewerken aan een autoritaire strategie die al sinds mensenheugenis bestaat, namelijk het verzwijgen, verloochenen of het minimaliseren van het eigen falen. Tsjernobyl, de goelag en de holocaust/wir

Ceci ne se pas passé

haben es nicht gewusst zijn maar enkele voorbeelden van opgehelderde doofpotten. Er zijn natuurlijk ook vele andere (kleinere) gevallen waarin het regime er wel in geslaagd is om alles te verdoezelen en voorgoed weg te steken. Zoals bijvoorbeeld dat de CIA mensen folterde in Iraq werd nog niet zolang gelden geopenbaard.

Wat China doet is de EU proberen het zwijgen op te leggen en de waarheid geweld aan te doen, een kenmerk dat goed bij een autoritaire staat past. De EU mag dit gedrag niet kopiëren als het onafhankelijk wil blijven en sterk op de kaart wil staan. Als China het voorbeeld voor de toekomst zou zijn dan zal de EU, zoals we het kennen, wel zeker verdwijnen.

Omdat China zo een enorme staatskapitalistische machine is kan het makkelijk de markten afschuimen om te profiteren van de vrije markt, door zwaar vals te spelen. Stel dat nog meer landen zulke houdingen op de markt aannemen, zich zeer protectionistisch opstellen en niet meer bezig zijn met een ethische blunder meer of minder dan zou China niet meer de enigste valsspeler zijn. Hierdoor zou de wereldwijde groei stokken en langzamerhand beginnen staten elkaar steeds meer te wantrouwen door zelfisolatie. Dit zou een zeer vreemde situatie zijn aangezien we vandaag meer verbonden zijn dan ooit. Waar we vandaag met zowat de hele wereld samen aan het internet zijn aangesloten zou pakweg Duitsland uit het niets zomaar alle Belgen kunnen verbannen van Duitse sites.

Met de spelletjes van autoritaire staten meespelen is zeer gevaarlijk, tenzij het gaat om pingpong, waarin de Chinezen nummer één zijn. Dan speel ik zelfs graag mee, want het is toch veel fijner om iemand meritocratisch met gelijke wapens de loef af te steken.

LIEVEN VAN DE KEERE
Secretaris en Hoofdredacteur

Bestuur LVSV Brussel 2019-2020

Emerick Asmus
Voorzitter

Mathieu Verhelst
Ondervoorzitter

Frédéric Lelon
Politiek Secretaris

Lieven Van de
Keere
Secretaris en
Hoofdredacteur

Emma Walravens
Penningmeester

Axelle Bossuyt
HR

Chloé Raeymaekers
Ledenverantwoordelijke

Laura De Graef
Activiteitenverantwoor

Christophe Janssens
Prosenior

Noam Vandenbohede
Bestuurslid

Matthias Rosier
Bestuurslid

Indie
Vandenbrouck
Bestuurslid

Thibaut De Brouwer
Aspirant-bestuurslid

Matthias Lories
Aspirant-bestuurslid

Akbar Ali Akram
Aspirant-bestuurslid

Ereleden

Wij zien onze ereleden graag want door hen kunnen we onze financiële onafhankelijkheid behouden. Zou je ook graag erelid willen worden dan kan je 40 euro overschrijven naar

PATRICK ASMUS
Prosenior 1991-1992

THOMAS RYCKALTS

DIRK DEVROEY

LAURENT MAES
Prosenior 2010-2011

STEVEN DEVLOO

HERMAN DE CROO
Minister van Staat

KAREL DE GUCHT
Voormalig Europees Commissaris

EMILIE MAES
Prosenior 2007-2008

ARMEL DE SCHREYE
Prosenior 2017-2018

DRISS CHERKAOUI

ALVIN WITTENS
Prosenior 1998-1999

JITTE AKKERMANS

BART TOMMELEIN
Burgemeester Oostende

STEFAN CORNELIS

GUY VANHENGEL
Brussels Parlementsld

DIETER GOOVAERTS
Prosenior 2016-2017

EGBERT LACHAERT
Federaal Fractievoorzitter Kamer

SVEN GATZ
Brussels Minister

GREGORY DESCHUYTENEER
Prosenior 2013-2014

PATRICK DEWAELE
Prosenior 1977-1978

ALEXANDER DE CROO
Federaal Minister

Liberale Bibliotheek

De liberale ideologie is breed, uitgebreid en kent een lange geschiedenis. Hierom hebben we een eigen bibliotheek samengesteld. Deze reeks boeken kan je lenen via een mail aan lvsv@brussel.com. Voor niet-leden is er een waarborg van 10 euro nodig, en voor onze leden natuurlijk niet. Als beschikbaar kan je een boek tot 21 dagen lenen.

Auteur	Titel
Bastiat, Frédéric	Rechtvaardigheid en Solidariteit
Bastiat, Frédéric	The economics of freedom
Bastiat, Frédéric	The Law
Boaz, David	The Libertarian Reader
Brook, Yaron & Watkins, Don	Equal is Unfair
Brook, Yaron & Watkins, Don	Free Market Revolution
Bussche, Frankly & Distelmans, Wim	Een goede dood
Butler, Eamon	Adam Smith-A Primer
Carabine, Louis	Inclined to Liberty
Decock, Stijn	Groei Of Schaarste?
De Gucht, Karel	Liberalisme in tijden van Cholera
De Gucht Karel & Keukeleire, Stephan	De Tijd wacht op Niemand
De Gucht Karel & Dirk Sterckx	Er zijn geen eilanden meer
De Gucht Karel & Vanhecke, Johan	Het Einde der Pilaren: Een Toscaans Gesprek
De Gucht Karel	De Toekomst is Vrij
De Gucht Karel	Pluche. Over de Banalisering van Extreemrechts
de Salle, Corentin	La Tradition de la Liberté 1
de Salle, Corentin	La Tradition de la Liberté 2
Devos, Marc	Ongelijk maar Fair
Epstein, Richard	Principles for a Free Society
Fortuyn, Pim	De Puinhopen van Acht Jaar Paars

Franken, Leni
 Freidman, Milton
 Freidman, Milton
 Verboven, Hans

Hayek, Friedrich
 Hayek, Friedrich
 Hayek, Friedrich
 Hazlitt, Henry
 Heywood, Andrew
 Higgs, Robert & Close, Carl
 Higgs, Robert & Close, Carl
 Lijnen, Nele
 Macchiavelli, Niccolò
 Mill, John Stuart
 Neyts, Freddy

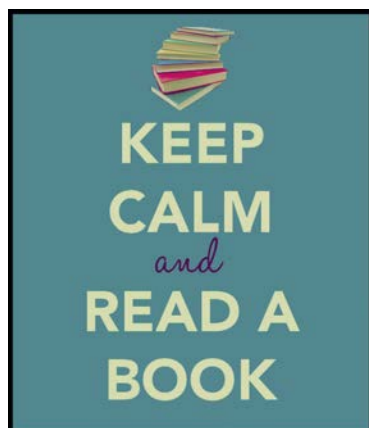
Niemegeers, Werner
 Nozick, Robert
 Plamer, Tom G.
 Plamer, Tom G.
 Plamer, Tom G.
 Plamer, Tom G.
 Rand, Ayn
 Rand, Ayn
 Rand, Ayn
 Read, Leonard
 Rutten, Gwendolyn

Smith, Adam

Smith, Adam
 de Tocqueville, Alexis
 Van de Cloot, Ivan
 Verhofstadt, Dirk

Von Mises, Ludwig
 Von Mises, Ludwig
 Wellings, Richard

Geld voor je God
 Capitalism and Freedom
 Free to Choose
 Vlaanderen in Europa:
 Noodzaak en Grenzen van Solidariteit
 Law, Legislation and Liberty
 The Constitution of Liberty
 The Road to Serfdom
 Economics in One Lesson
 Political Ideologies: An Introduction
 Re-Thinking Green
 The Challenge of Liberty
 Win for Life
 Il Principe en andere Politieke Geschriften
 On Liberty
 Vrij en Vrank: Columns van een militant uit
 de hoofdstad
 Vlaktaks
 Anarchy, State and Utopia
 After the Welfare State
 Peace, Love and Liberty
 The Morality of Capitalism
 Why Liberty
 Anthem
 Atlas Shrugged
 The Fountainhead
 I, Pencil
 De geëngageerde burger
 Inleiding tot een nieuwe politieke lente
 An Inquiry into the Nature and Causes of
 the Wealth of Nations
 The Theory of Moral Sentiments
 Democracy in America, Volume 1
 Roekeloos: Over Banken en Politiek
 Theoriën over Rechtvaardigheid:
 De John Rawls Lezingen
 Human Action
 Socialism
 A Beginner's Guide to Liberty

Sfeerbeelden en Jaarcompilatie

Op het openiningsdebat was het dolle pret
met (kandidaatvoorzitter open VLD)
Francesco Vanderjeugd

Onze panelleden waren duidelijk stuk voor stuk
zeker dat ze het debat gingen winnen, spijtig wel van
de enkele afwezigen

Na hun politiek comités mochten onze aspiranten Axelle en Laura hun blijde intrede doen en zich trotste bestuursleden van LVSV Brussel noemen

De sfeer zat er duidelijk goed in bij deze kroegentocht

Bar Blue was een denderend
en geslaagd succes waar
menigeen zich kon amuseren,
debateren of gewoon relaxen

